

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-709-18(7)/16/AgŁ

Warszawa, 12 września 2016 r.

DECYZJA DIH-1/80/2016

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1059 z późn. zm.), art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu od decyzji Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach nr 58/2016 z dnia 25 maja 2016 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.46.2016), którą wymierzono ww. przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwóch partii produktów, tj. „Diet Nature” wafle z nadzieniem o smaku waniliowym 70 % i „Katy” czekolada mleczna z nadzieniem o smaku śmietankowym 50 %, o łącznej wartości 233,58 zł,

- a) uchyla zaskarżoną decyzję w całości,
- b) na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, wymierza ww. przedsiębiorcy Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu karę pieniężną w wysokości 500 zł (słownie: pięćset złotych), z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadającej jakości handlowej jednej partii produktu, tj. „Diet Nature” wafle z nadzieniem o smaku waniliowym 70 %, o łącznej wartości 104,70 zł.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 1-3 marca 2016 r. przez inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Kielcach, zwanego dalej „Świętokrzyskim WIIH”, w markecie „Kaufland” w Sandomierzu przy ul. Chwałki 46, należącym do przedsiębiorcy Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu, zakwestionowano sposób oznakowania dwóch partii produktów o łącznej wartości 233,58 zł, tj.:

- „Diet Nature” wafli z nadzieniem o smaku waniliowym 70 %, bez dodatku cukrów, o masie netto 70 g, oznaczonych datą minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed końcem: 25/06/2016”, numerem partii produkcyjnej „L21014515”, krajem pochodzenia: Hiszpania, dystrybuowanych przez B&T Distribution Sp. z o.o. ul. Matuszewska 14, 03-876 Warszawa, zwanych dalej „wafkami”, w ilości 30 sztuk o łącznej wartości 104,70 zł (3,49 zł/szt.), z uwagi na:
  - umieszczenie w niewłaściwym miejscu informacji „zawiera substancje słodzące” (tj. po wykazie składników i informacji o wysokiej zawartości błonnika, w środkowej części etykiety, zamiast obok nazwy środka spożywczego, w górnej części etykiety), co stanowiło naruszenie treści załącznika III pkt 2.1 do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylenia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. U. UE L 304 z 22.11.2011 s. 18 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 1169/2011”;
  - zastosowanie oświadczenia żywieniowego „bez dodatku cukrów”, z pominięciem informacji „zawiera naturalnie występujące cukry”, co stanowiło naruszenie treści załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz. U. UE L 404 z 30.12.2006 s. 9 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1924/2006”;
  - brak wskazania źródła roślinnego dla tłuszczu roślinnego użytego do wytworzenia produktu i wymienionego w jego składzie (poza tłuszczami roślinnymi wchodzącymi w skład nadzienia), co stanowiło naruszenie treści załącznika VII część A pkt 8 i 9 do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;
- „Katy” czekolady mlecznej z nadzieniem o smaku śmietankowym 50 %, o masie netto 100 g, oznaczonej datą minimalnej trwałości „najlepiej spożyć przed końcem: 12.2016” i numerem partii produkcyjnej „L 1344”, wyprodukowanej w Polsce i dystrybuowanej przez Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. ul. Szybka 6-10, 50-421 Wrocław, zwanej dalej „czekoladą”, w ilości 72 sztuk o łącznej wartości 128,88 zł (1,79 zł/szt.), z uwagi na niepodanie informacji o tym, że wyrób „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”, podczas gdy w jego składzie wymieniono „tłuszcz palmowy”, co stanowiło naruszenie treści § 11 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 29), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych”.

Powyższe ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z 3 marca 2016 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.46.2016) oraz na wydrukach zdjęć przedstawiających sposób oznakowania zakwestionowanych produktów.

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z 18 kwietnia 2016 r., Świętokrzyski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę, zwanego dalej również „stroną”, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 678 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o jakości handlowej”, kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu nieodpowiadających jakości handlowej dwóch ww. partii produktów, informując przy tym o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu. Ponadto, w piśmie tym wezwał ją do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu za rok 2015.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i poinformowała w piśmie z 27 kwietnia 2016 r., że podtrzymuje swoje dotychczasowe stanowisko, oparte na wyjaśnieniach dostawców przedmiotowych produktów: dystrybutora wafli z 30 marca 2016 r. i producenta czekolady z 29 marca 2016 r., tj. odpowiednio: B & T Distribution Sp. z o.o. ul. Matuszewska 14, 03-876 Warszawa i ZWC „Millano” Krzysztof Kotas, ul. Wysogotowska 15, 62-081 Przeźmierowo. Strona wskazała, iż dostawca wafli wprowadził zmiany w oznakowaniu tego produktu (według dołączonego wzoru etykiety), a stwierdzone nieprawidłowości miały charakter incydentalny i nie były wynikiem świadomego działania, ani strony, ani producenta. Zwróciła uwagę, że z wyjaśnień producenta czekolady wynika, iż produkt ten stanowiła czekolada mleczna z nadzieniem i wchodząca w jego skład czekolada mleczna nie zawierała dodatku tłuszczów roślinnych innych niż tłuszcz kakaowy, w związku z czym informacja o tym, że wyrób „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”, nie była wymagana w jego oznakowaniu. Pomimo wezwania, strona nie przekazała żądanych informacji za rok 2015, dotyczących wielkości obrotów i przychodu.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 58/2016 z dnia 25 maja 2016 r. (doręczoną stronie 30 maja 2016 r.), Świętokrzyski WIIH wymierzył stronie, na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowe, karę pieniężną w wysokości 500 zł za wprowadzenie do obrotu nieprawidłowo oznakowanych dwóch ww. partii produktów.

Pismem z 7 czerwca 2016 r. (nadanym w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego 9 czerwca 2016 r.), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, dotyczącej wymierzenia kary pieniężnej i odnoszącej się tylko do przedmiotowej czekolady, wnosząc o ponowne rozważenie zasadności kwestionowania tego produktu, z powodu braku w oznakowaniu informacji o treści „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”, podczas gdy w jego składzie wymieniono „tłuszcz palmowy”.

Po uzupełnieniu braków formalnych odwołania, pismem z 27 lipca 2016 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje,

w myśl art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona skorzystała z przysługujących jej uprawnień i złożyła w piśmie z 5 sierpnia 2016 r. analogiczne wyjaśnienia, jak w odwołaniu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów.

W świetle art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, podmiotem działającym na rynku spożywczym odpowiedzialnym za informację na temat żywności jest podmiot, pod którego nazwą lub firmą jest wprowadzany na rynek dany środek spożywczy lub – jeżeli ten podmiot nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej – importer danego środka na rynek Unii Europejskiej. Jak wynika z tego artykułu, podmiot działający na rynku spożywczym odpowiedzialny za informację na temat żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych (ust. 2), a bez uszczerbku dla tego przepisu, podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione (ust. 5).

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy o jakości handlowej, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało zdefiniowane w art. 3 pkt 5 tej ustawy jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

Oświadczenia żywieniowe i warunki ich stosowania zostały określone w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 1924/2009. Jak wynika z tych przepisów, oświadczenie, że do środka spożywczego nie zostały dodane cukry oraz każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być stosowane tylko wówczas, gdy produkt nie zawiera

żadnych dodanych cukrów prostych, dwucukrów ani żadnych innych środków spożywczych zastosowanych ze względu na ich właściwości słodzące. Jeżeli cukry występują naturalnie w środku spożywczym, na etykiecie powinna się również znaleźć następująca informacja: „ZAWIERA NATURALNIE WYSTĘPUJĄCE CUKRY”.

Wymagania dotyczące oznaczania składników, takich jak: oleje roślinne lub tłuszcze roślinne zostały określone w załączniku VII część A pkt 8 i 9 do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011. Przepisy te stanowią, że rafinowane oleje lub tłuszcze pochodzenia roślinnego mogą być grupowane w wykazie składników pod nazwą, odpowiednio: „oleje lub tłuszcze roślinne” z następującym niezwłocznie po tej nazwie wykazem oznaczeń określonych źródeł roślinnych; może po nim następować fraza „w zmiennych proporcjach”. Jeżeli oleje lub tłuszcze roślinne są grupowane w wykazie składników, to umieszczane są w nim zgodnie z art. 18 ust. 1, na podstawie całkowitej masy danych olejów lub tłuszczów roślinnych. Oznaczeniu oleju lub tłuszczu uwodornionego musi towarzyszyć określenie „całkowicie (lub częściowo) uwodorniony/utwardzony”.

Poza danymi szczegółowymi wymienionymi w art. 9 ust. 1, dodatkowe obowiązkowe dane szczegółowe dotyczące szczególnych rodzajów lub kategorii żywności zostały określone w załączniku III do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, w świetle art. 10 ust. 1. Jak wynika z tych przepisów, w przypadku środków spożywczych zawierających substancję słodzącą lub substancje słodzące dozwolone zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1333/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie dodatków do żywności (Dz. U. UE L 354 z 31.12.2008 s. 16 z późn. zm.), etykietowanie musi zawierać co najmniej dodatkową informację o tym, że środek spożywczy „zawiera substancję(-e) słodzącą(-e)” i informację tę umieszcza się obok nazwy środka spożywczego.

Wymagania dotyczące oznakowania wyrobów kakaowych i czekoladowych zostały określone w § 11 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych. Przepisy te stanowią w ust. 5, że w oznakowaniu wyrobów czekoladowych określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 4 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej wyrobów kakaowych i czekoladowych (Dz. U. Nr 214, poz. 1813 z późn. zm.), w których został użyty jako składnik czekolady tłuszcz roślinny inny niż tłuszcz kakaowy, podaje się dodatkowo informację o tym, że wyrób „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”.

Każdy, kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, zgodnie z art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie tych artykułów rolno-spożywczych do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na mocy art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, uwzględnia: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów

rolno-spożywczych oraz wielkość jego obrotów i przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno-spożywczych.

W niniejszej sprawie, na podstawie wyników kontroli przeprowadzonej w markecie należącym do strony przez inspektorów reprezentujących Świętokrzyskiego WIIH wniesiono zastrzeżenia do oznakowania dwóch ww. partii produktów o łącznej wartości 233,58 zł, tj.:

- wafli o łącznej wartości 104,70 zł, z uwagi na:
  - umieszczenie w niewłaściwym miejscu informacji „zawiera substancje słodzące” (tj. po wykazie składników i informacji o wysokiej zawartości błonnika, w środkowej części etykiety, zamiast obok nazwy środka spożywczego, w górnej części etykiety), co stanowiło naruszenie treści załącznika III pkt 2.1 do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;
  - zastosowanie oświadczenia żywieniowego „bez dodatku cukrów”, z pominięciem informacji „zawiera naturalnie występujące cukry”, co stanowiło naruszenie treści załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006;
  - brak wskazania źródła roślinnego dla tłuszczu roślinnego użytego do wytworzenia produktu i wymienionego w jego składzie (poza tłuszczami roślinnymi wchodzącymi w skład nadzienia), co stanowiło naruszenie treści załącznika VII część A pkt 8 i 9 do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011;
- czekolady o łącznej wartości 128,88 zł, z uwagi na niepodanie informacji o tym, że wyrób „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”, podczas gdy w jego składzie wymieniono „tłuszcz palmowy”, co stanowiło naruszenie treści § 11 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych.

Biorąc powyższe pod uwagę, organ pierwszej instancji uznał, że wprowadzone do obrotu przedmiotowe produkty nie odpowiadają jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na nieprawidłowe oznakowanie – co nosiło znamiona czynu określonego w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej i skutkowało wymierzeniem stronie kary pieniężnej w minimalnej wysokości 500 zł.

Jak wynika z art. 40a ust. 4 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężne, o których mowa w ust. 1-3 tego artykułu, wymierza w drodze decyzji, właściwy ze względu na miejsce przeprowadzania kontroli wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej.

Wobec powyższego, decyzją nr 58/2016 z dnia 25 maja 2016 r., Świętokrzyski WIIH wymierzył powyższą karę pieniężną Kaufland Polska Markety Sp. z o.o. Sp. k. z siedzibą we Wrocławiu, tj. przedsiębiorcy, który wprowadził do obrotu przedmiotowe produkty.

Na marginesie należy wskazać, że organ pierwszej instancji, oprócz przepisu art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, będącego podstawą prawną do wydania zaskarżonej decyzji w przedmiocie wymierzenia stronie kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu dwóch ww. partii produktów (tj. wafli i czekolady), błędnie wskazał w sentencji decyzji jednocześnie przepis art. 40a ust. 5c tej ustawy, ustalając, iż odstępuje od wymierzenia stronie kary pieniężnej w zakresie dotyczącym nieprawidłowego oznakowania jednego z dwóch ww. partii produktów (tj. wafli), wskazując przy tym na inne niezgodności, niż objęte zakresem

przedmiotowym postępowania w sprawie wymierzenia tej kary. Prezes UOKiK zauważa, że skoro w odniesieniu do danego produktu prowadzone było postępowanie o wymierzeniu kary pieniężnej i została wydana decyzja, to nie można było jednocześnie w odniesieniu do tego samego produktu wydać decyzji o odstąpieniu od wymierzenia tej kary. Dodać należy, że kara nie odnosi się do poszczególnych nieprawidłowości danego produktu, tylko do produktu jako całości, a więc łącznie do wszystkich jego cech. Przy takim podejściu, jakie zaprezentował Świętokrzyski WIIH, konstruując sentencję zaskarżonej decyzji, kary można byłoby mnożyć w stosunku do jednego produktu, co nie było zamiarem ustawodawcy. Tym samym, należało uznać, że postępowanie w sprawie odstąpienia od wymierzenia tej kary nie było prowadzone.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona nie kwestionowała rozstrzygnięć organu pierwszej instancji wobec wafli, ale wniosła zastrzeżenia co do zasadności kwestionowania czekolady, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko. Opierając się na wyjaśnieniach producenta czekolady ponownie zwróciła uwagę, że produkt ten składał się z czekolady mlecznej i nadzienia, przy czym wykazany w jego składzie tłuszcz palmowy był składnikiem jedynie nadzienia, a nie samej czekolady mlecznej. Biorąc pod uwagę powyższe, jak również treść § 11 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, strona uznała, że oznakowanie czekolady dodatkowym opisem, że wyrób „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”, nie było wymagane i podanie takiego opisu na opakowaniu mogłoby wręcz wprowadzić konsumenta w błąd, sugerując inny skład czekolady mlecznej niż w rzeczywistości. Ponadto, powołując się na regulację § 11 ust. 1 ww. rozporządzenia, wywiodła, że składniki mogły być podane na opakowaniu łącznie dla czekolady mlecznej i jej nadzienia w jednym wykazie składników. Na potwierdzenie słuszności swojego stanowiska, strona dołączyła do odwołania wyniki okresowej weryfikacji etykiety tego samego produktu (wersja językowa czeska i/lub słowacka, która również nie zawiera ww. opisu), wykonanej w laboratorium WESSLING w Niemczech, które nie wykazały niezgodności w tym zakresie (według raportu kontroli z 18 stycznia 2016 r.).

W ocenie Prezesa UOKiK, zgłoszone przez stronę w odwołaniu wątpliwości dotyczące zasadności kwestionowania czekolady, z uwagi na niepodanie informacji o tym, że wyrób „oprócz tłuszczu kakaowego zawiera tłuszcze roślinne”, są uzasadnione. Należy podzielić pogląd strony, że wykazanie w składzie tego produktu tłuszczu palmowego nie pociągało za sobą automatycznie obowiązku oznakowania go powyższą informacją. Zgodnie z § 11 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, taka dodatkowa informacja wymagana jest w oznakowaniu wyrobów czekoladowych, w których tłuszcz roślinny inny niż tłuszcz kakaowy został użyty jako składnik czekolady, a nie nadzienia. Tymczasem, zdaniem Prezesa UOKiK, organ pierwszej instancji nie udowodnił, że sytuacja opisana w ww. przepisie miała miejsce w odniesieniu do przedmiotowego produktu. Jak wynika z protokołu kontroli z 3 marca 2016 r., a także dołączonej do akt sprawy dokumentacji fotograficznej i wyjaśnień producenta czekolady z 29 marca 2016 r., produkt

ten składał się z czekolady mlecznej i nadzienia, przy czym wykazany w jego składzie tłuszcz palmowy został użyty do wytworzenia wyłącznie nadzienia, a nie samej czekolady mlecznej.

Wobec powyższego, należy stwierdzić, że zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do przyjęcia, iż oznakowanie czekolady nie spełniało wymagań określonych w § 11 ust. 5 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, gdyż w toku kontroli nie ustalono, czy do wytworzenia czekolady mlecznej wchodzącej w skład ww. produktu został użyty tłuszcz inny niż tłuszcz kakaowy. Należy także zaznaczyć, że przywołany przez stronę w odwołaniu przepis § 11 ust. 1 ww. rozporządzenia nie miał zastosowania w niniejszej sprawie. Przepis ten określa bowiem sposób oznakowania takich wyrobów czekoladowych, które są wprowadzane do obrotu w formie mieszanki, podczas gdy przedmiotowy produkt składający się z czekolady mlecznej i nadzienia był wprowadzony do obrotu jako osobny produkt, a nie w mieszance z innymi wyrobami czekoladowymi. Niemniej jednak, należy wskazać, że sposób podawania wykazu składników, z uwzględnieniem składników składnika złożonego, w tym przypadku m.in. tłuszczu palmowego jako składnika nadzienia został określony w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1169/2011 i był on zgodny z tym przepisem.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK, rozpoznając sprawę na skutek wniesionego przez stronę odwołania uznał, iż zasadne jest, na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i orzeczenie, co do istoty sprawy, poprzez wymierzenie stronie, w oparciu o art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, kary pieniężnej w wysokości 500 zł z tytułu wprowadzenia do obrotu jednej ww. partii wafli o łącznej wartości 104,70 zł, nieodpowiadającej jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, z uwagi na stwierdzone w powyższym zakresie nieprawidłowości.

Należy podkreślić, że przepis art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej jest wyrazem odpowiedzialności administracyjnej, która ma charakter obiektywny, a przesłanką jej przyjęcia jest tylko fakt wprowadzenia do obrotu produktu nieodpowiadającego jakości handlowej produktów (por. wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 4 kwietnia 2014 r. sygn. akt VI SA/Wa 2879/13 i z 10 marca 2015 r. VI SA/Wa 2214/14).

Nie ulega wątpliwości, że strona jako profesjonalista na rynku była zobowiązana do znajomości i stosowania przepisów związanych z wykonywaną przez nią działalnością, zaś zapewnienie prawidłowego oznakowania przedmiotowego produktu nie wykraczało poza jej możliwości, gdyż było możliwe do zweryfikowania przez nią podczas zwykłych czynności sprawdzających przy odbiorze towaru od dostawcy, a więc było możliwe do uniknięcia, przy dochowaniu należytej staranności.

Prezes UOKiK, wykonując dyspozycję art. 40a ust. 5 ustawy o jakości handlowej, na podstawie zebranego w aktach sprawy materiału dowodowego, zważył, co następuje:

- oceniając stopień szkodliwości czynu, polegającego na wprowadzeniu do obrotu przez stronę nieprawidłowo oznakowanej jednej ww. partii wafli, należy wziąć pod uwagę, że umieszczenie w niewłaściwym miejscu informacji „zawiera substancje słodzące”, użycie oświadczenia żywieniowego „bez dodatku cukrów”, z pominięciem informacji „zawiera

naturalnie występujące cukry”, jak również brak wskazania źródła roślinnego dla tłuszczu roślinnego użytego do wytworzenia produktu i wymienionego w jego składzie, godziło w interesy konsumentów, gdyż utrudniało im dokonanie właściwego wyboru produktu zgodnego z ich oczekiwaniami;

- oceniając zakres naruszenia, należy wziąć pod uwagę, że stwierdzone nieprawidłowości wskazywały na naruszenie przepisów: załącznika III pkt 2.1 i załącznika VII część A pkt 8 i 9 do rozporządzenia (UE) nr 1169/2011, a także załącznika do rozporządzenia (WE) nr 1924/2006, czyli podstawowych wymagań w zakresie oznakowania produktów;
- oceniając dotychczasową działalność tego podmiotu, należy wziąć pod uwagę, że wobec strony organ pierwszej instancji prowadził już postępowania administracyjne w sprawie naruszenia wymagań w zakresie jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych;
- oceniając wielkość obrotów i przychodu tego podmiotu, należy wziąć pod uwagę, że pomimo wezwania, strona nie przekazała żądanych informacji za rok 2015, tym niemniej, na podstawie informacji będących w posiadaniu Prezesa UOKiK, zakwalifikowano ją do grupy pozostałych przedsiębiorców;
- oceniając wartość kontrolowanych środków spożywczych, należy wziąć pod uwagę, że strona nie zapewniła prawidłowego oznakowania jednej ww. partii wafli, stanowiącej łącznie 30 sztuk, a ich wartość w dniu kontroli stanowiła kwotę 104,70 zł.

Zdaniem Prezesa UOKiK, opisane powyżej przesłanki, jakimi należało kierować się przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, określonej w art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy o jakości handlowej, stanowiły podstawę do wymierzenia stronie kary pieniężnej w wysokości 500 zł, która jest karą minimalną i w związku z tym nie mogła zostać zmniejszona.

Zdaniem Prezesa UOKiK, wymierzona stronie kara będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej w zakresie oznakowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto, spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, zwłaszcza z uwagi na wykazane powyżej niedochowanie należytej staranności w zakresie zapewnienia prawidłowej informacji na temat przedmiotowego produktu.

Stosownie do art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Kielcach w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka

co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r. poz. 718 z późn. zm.), od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Do należności pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2015 r. poz. 613 z późn. zm.).

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Inspekcji Handlowej
Dariusz Łomowski